

зується зниженням зайнятості, завантаженням виробничих потужностей, погіршенням прибутковості підприємств, що виступає першопричиною тенізації економічного обороту. При цьому спостерігався профіцит бюджету 0, 8% (за методологією МВФ).

В минулому 2003 році макроекономічні показники поліпшилися: ВВП зріс на 8,5% при наявному індексі споживчих цін - 8, 2%. Сальдо бюджету було відємним - дефіцит склав 0,489 млрд. грн., а у відсотках до ВВП - 0,2.

Україні треба переоцінити свою внутрішню політику і сконцентрувати внутрішній резервний потенціал на підтримку національного виробництва. Його можна залучити підвищенням економічної діяльності держави: влиттям грошової маси до економічного обігу, використанням бюджетного дефіциту, навіть якщо це спонукатиме до інфляційних процесів. Бюджетний дефіцит справляє стимулювальний вплив на господарюючих суб'єктів. В економіці ж, що функціонує в умовах неповної зайнятості, помірна інфляція є стимулом до економічного зростання, і платою за нього.

ВТО И УКРАИНА: ПРОБЛЕМЫ ИНТЕГРАЦИИ.

Иванова Т.И., Савченко Е.С.

Вступление Украины во Всемирную торговую организацию является одним из приоритетов внешнеэкономической политики Украины, и этот процесс рассматривается Правительством как системный фактор развития экономики страны, либерализации внешней торговли, создания соответствующих условий для привлечения иностранных инвестиций. К положительным результатам вступления в ВТО можно отнести и такие, как:

- получение доступа на товарные рынки стран - участниц данной организации и улучшение условий торговли с ними;
- решение проблем антидемпинговых санкций;
- увеличение притока в страну более дешевого и качественного импорта;
- отказ правительства от налоговых и пошлинных льгот, списание налоговой задолженности;

- снижение транспортных затрат вследствие действия принципа свободы транзита через территорию стран ВТО;
- в более жесткой конкурентной борьбе выживут «сильнейшие» предприятия и др.

Однако следует учитывать и то, что вступление в ВТО может привести и к некоторым негативным последствиям. Среди них отметим:

- отказ государства от закупок, поддержки некоторых отраслей поставит многие предприятия в бедственное положение;
- открытие внутреннего рынка сельхозсырья и продовольствия приведет к затовариванию рынка импортной продукцией и к выкачке сырья и ресурсов, что ускорит превращение Украины в сырьевой придаток высокоразвитых стран;
- повышение внутренних тарифов на газ, электроэнергию, топливо, за коммунальные услуги для всех категорий потребителей до уровня мировых, что грозит ухудшением социально – экономической ситуации;
- снижение заработной платы из – за притока более дешевой рабочей силы с Ближнего Востока и Китая;
- малый и средний бизнес окажется под давлением мощных оптовых компаний и розничных сетей.

Необходимо также учитывать и то обстоятельство, что западные страны – члены ВТО сегодня в условиях истощения природных ресурсов на Планете взяли курс на устойчивое развитие своей экономики и обогащение за счет рынков и ресурсов развивающихся стран. Пропагандируя принципы свободы торговли и открытости экономики, они стали «закрываться», ограничивая доступ на свои рынки другим странам. В этих условиях богатые страны еще более богатеют, а бедные беднеют.

Из сказанного можно сделать следующие выводы о том, что сама по себе либерализация торговли без достаточной подготовки, повышения конкурентоспособности отечественных товаров ни к чему хорошему не приведет, скорее наоборот, обернется потерями. На наш взгляд, для успешного функционирования в ВТО Украине необходимо:

- не торопиться со вступлением;

- привести национальное законодательство в соответствие с нормами и правилами ВТО;
- принять меры для предотвращения наплыва иностранных товаров низкого качества;
- добиться повышения конкурентоспособности наших товаров;
- приложить усилия для получения отсрочки на снижение тарифов на импорт, как этого добился, например, Китай.

ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ І МВФ

Іванова Т.І., Тараненко Ю.В.

Співробітництво України з МВФ було розпочато 1992 року прийняттям Закону України „Про вступ України до МВФ, МБРР, МФК, МАР та БАГІ” і підписанням 3 вересня у відповідності з цим Законом міністром фінансів України П’ятаченком Р. від імені уряду України Статуту МВФ. Спрямовувалось воно на підтримку ринкової трансформації економіки України, досягнення макроекономічної стабільності та збалансованості національної валюти.

На час вступу України до МВФ було проведено вісім і завершувався дев’ятий загальний перегляд квот: квота України була визначена у розмірі 665 млн. СПЗ(в січні 1999 року квота України зросла до 1372 млн. СПЗ). Ця квота не відповідає економічному потенціалу нашої держави, але до цього спричинилася її дуже слабка участь у міжнародній торгівлі та відсутність достатніх золотовалютних резервів. Необхідність залучення валютних ресурсів МВФ до 1999 року була зумовлена від’ємним сальдо платіжного балансу.